

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-287/16

Judecătoria Soroca

Judecător: Gh. Mîțu

DECIZIE

04 mai 2016

mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

În componența:

Președintele ședinței de judecată	Gheorghe Scutelnic
Judecători	Ion Talpa, Oleg Moraru
Grefier	Iana Maximciuc

Cu participarea:

Procurorului	Valentina Costăș
Avocatului	Victor Zavorotnîi

Judecînd în ședință publică în ordine de apel, **apelul avocatului Olșanski Alexandr** în interesele **inculpatului XXX XXX** declarat împotriva sentinței Judecătoria Soroca din 20 noiembrie 2015, prin care

XXX XXX XXX, născut la XX.XX.XXXX, studii superioare, căsătorit, un copil minor la întreținere, supus militar, domiciliat în s. Parcani, r-ul Soroca, șef de sector al IP Soroca, fără antecedente penale, cetățean al R. Moldova,

a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.328 al.1; 157 al.1 Cod Penal, fiindu-i aplicată pedeapsa:

în baza art. 328 al.1 CP – 500 u.c., cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în Ministerul Afacerilor Interne, pe un termen de 3 ani;

în baza art. 157 al.1 CP – 200 u.c.

Aplicînd art.84 al.1 CP pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor s-a stabilit lui XXX XXX o pedeapsă definitivă sub formă de amendă în mărime de 600 u.c. cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în Ministerul Afacerilor Interne pe un termen de 3 ani.

Prin sentință instanța s-a expus asupra corpului delict.

Cauza s-a aflat în procedură de examinare:

prima instanță: 28.11.2014 – 20.11.2015;

instanța de apel: 14.12.2015 – 04.05.2016.

Pentru a se expune pe marginea apelului declarat, Colegiul,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința pronunțată instanța a reținut, că XXX XXX, deținând, în baza ordinului MAI nr.23EF din 06.03.2013, funcția de Șef de sector al sectorului de poliție nr.4 (Răcovăț) al secției securitate publică a IP Soroca al IGP MAI, avînd gradul special de locotenent major de poliție, fiind în virtutea prevederilor art.123 alin. (2) din Codul penal, persoană publică, deoarece i s-au atribuit anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, contrar art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04.11.1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997, alin. (2) art.24 din Constituția Republicii Moldova, art.18-26 din Legea Republicii Moldova nr.320 din 27.12.2012 „cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului”, art.4 din Legea nr.218 din 19.10.2012 „privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc”, pct. 16 din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.481 din 10.05.2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu aplice forța fizică, decît pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrîngerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, a comis acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege în următoarele circumstanțe:

Astfel XXX XXX, fiind persoană publică, acționînd cu titlu oficial, reprezentînd Ministerul Afacerilor Interne, la 11.05.2013, aproximativ la orele 22:00, aflîndu-se, conform planului- grafic al șefului IP Soroca din 08.05.2013, împreună cu colaboratorii de poliție ai IP Soroca XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX, la desfășurarea măsurilor preventiv-profilactice în s.Racovăț r-1 Soroca, după ce a fost stopat automobilul de model „Niva”, condus de către cet.XXX XXX, locuitor al s.Racovăț r-nul Soroca, suspectîndu-l pe acesta de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, procedînd în vederea asigurării examinării narcologice întru stabilirea stării de ebrietate și a naturii acesteia, în rezultatul refuzului expus de către XXX XXX de a fi condus cu automobilul de serviciu la Spitalul raional Soroca, contrar obligațiilor de serviciu, XXX XXX în loc de a precede la documentarea refuzului conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, în scopul de a înfrînge rezistența opusă de către XXX XXX, nu a aplicat corect abilitățile sale profesionale și personale de a acționa în timpul recurgerii la forța fizică, dar apreciînd incorect intensitatea forței fizice aplicate, fără a ține cont de circumstanțele situației concrete, depășind principiul proporționalității utilizării forței fizice, pentru a-l constrînge pe XXX XXX să urce în automobilul de serviciu, l-a apucat forțat de brațe și, răsucindu-i-le excesiv la spate, i-a cauzat vătămări corporale medii, ceea ce a provocat acestuia daune considerabile a drepturilor și intereselor ocrotite de lege.

Tot el, în același timp și în același circumstanțe, în timp ce comitea acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în cadrul aplicării excesive a forței fizice la imobilizarea cet. xxx xxx, i-a răsucit acestuia excesiv mîna stîngă la spate, astfel încît, din neglijență, i-a cauzat vătămare corporală medie, descrisă în raportul de expertiză medico-legală nr.116 ”A” din 20.06.2013, exprimată prin fractura spiralată a metadiazifului distal a osului humeral pe stînga cu deplasare.

Instanța a concluzionat, că probele administrate pe dosar sunt suficiente pentru a considera vina inculpatului XXX XXX dovedită pe deplin și acțiunile fiind încadrate în baza art. 328 alin.(1) CP cu indicele de calificare: săvîrșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzarea de daune în proporții considerabile a drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice, și art. 157 alin.(I) CP cu indicii de calificare: vătămarea medie a integrității corporale cauzată din imprudență.

La deliberarea măsurii și mărimii de pedeapsă instanța a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea inculpatului de societate.

Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare a fost atacată cu apel în termen de către avocatul Olșanski Alexandr în interesele inculpatului XXX XXX. Prin apelul declarat se solicită casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu achitarea inculpatului XXX XXX XXX, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea apelului a invocat, că instanța contrar cerințelor art.101 CPP n-a argumentat și n-a apreciat probele și contrar art. 394 CPP, partea descriptivă a sentinței nu cuprinde motivele pentru care instanța a respins probele în favoarea inculpatului. În sentință n-a fost asigurată cercetarea probelor obiectivă; ea nu se bazează pe probe exacte, întrucît divergențele apărute n-au fost înlăturate și n-au fost apreciate în modul corespunzător. De către instanță vinovăția lui XXX a fost considerată dovedită cu îndoielile neînlăturate și fără a fi interpretate în favoarea lui. În partea descriptivă a sentinței n-a fost reflectată aprecierea argumentelor înaintate de inculpat. Au fost ignorate recomandările din Hotărîrea Plenului CSJ privind sentința judecătorească nr. 5 din 19.07.2006 p.p.2,5,6,34.

În ședința instanței de apel avocatul Victor Zavorotni ce apără interesele inculpatului XXX XXX a susținut apelul declarat și a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care XXX XXX să fie achitat pe capătul de învinuire în baza art.328 al.1 Cod penal deoarece probele prezentate n-au fost corect apreciate. Considerînd apărarea, că din materialele cauzei nu s-a constatat faptul, că anume XXX XXX a comis abuzul de serviciu. În același timp a solicitat avocatul, încetarea procesului penal în baza art.157 Cod penal din motivul expirării termenului de prescripție. A mai menționat apărarea, că inculpatul are la întreținere un copil minor și se caracterizează pozitiv.

Inculpatul XXX XXX a susținut apelul declarat de avocat, solicitînd casarea sentinței întrucît nu se consideră vinovat, a acționat conform legii.

Procurorul participant Valentina Costăș a pledat pentru admiterea apelului parțial, în baza art. 157 Cod penal să fie încetat procesul penal din motivul expirării termenului de prescripție de atragerea la răspundere în baza art.60 Cod penal, iar în partea privind condamnarea inculpatului în baza art.328 al.1 Cod penal să fie menținută sentința.

Partea vătămată XXX XXX și avocatul ce-i reprezintă interesele Alexandru Harvun fiind citați legal, la ședința instanței de apel nu s-au prezentat.

Verificînd legalitatea sentinței contestate, ascultînd pledoariile participanților procesului penal în raport cu materialele cauzei, Colegiul conchide necesitatea admiterii apelului declarat de avocatul Olșanski Alexandr din alte motive decît cele invocate, casarea parțială a sentinței cu emiterea unei noi hotărîri în latura pedepsei privind încetarea procesului penal intentat în privința lui XXX XXX în baza art.157 Cod penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție și menținerea sentinței în latura condamnării lui XXX XXX în baza art.328 al.1 Cod penal și corpurile delictive din următoarele considerente.

Conform art.art.414 alin.(1) și alin.(2) CPP, instanța de apel la judecarea apelului verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricărui probe noi prezentate instanței de apel, sau

verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Cu referire la art. 414 alin. (2) Cod pr. penală și întru respectarea principiului ”contradictorialității procesului penal” și ”legalității armelor în proces”, Colegiul în rezultatul cercetării nemijlocite a bazei probante, administrate în prezenta cauză constată, că argumentele invocate în favoarea achitării inculpatului, sunt lipsite de suport probant, venind în contradicție cu starea de fapt reținută pe caz.

Necătfînd la concluzia instanței de apel privind necesitatea casării parțiale a sentinței primei instanțe, Colegiul concluzionează despre soluția corectă de condamnare a lui XXX XXX în baza art.328 al.(1) CP și 157 CP deoarece, instanța de fond, legal și întemeiat a pus la baza ei cumulul de probe administrate de către partea acuzării, ce au servit obiect de cercetare judecătorească, care aflîndu-se într-o coroborare reciprocă, confirmă integral vinovăția inculpatului în comiterea faptelor imputate.

În aceeași ordine de idei Colegiul reține, că în corespundere cu art. 101 Cod pr. penală, la baza sentinței de condamnare au fost statuate doar probele la care părțile au avut acces în egală măsură, ele fiind cercetate nemijlocit de către instanța de fond în cadrul ședințelor de judecată.

Deși inculpatul nu se recunoaște vinovat de comiterea faptelor imputate, Colegiul consideră, că vinovăția lui și-a găsit deplină confirmare prin probe administrate pe caz atît în instanța de fond, cît și în instanța de apel.

Astfel, din declarațiile părții vătămate XXX XXX depuse în instanța de fond a explicat, că în primăvara anului 2013 se afla în gospodăria proprie din s.Racovăț. Cînd a ieșit din ogradă să petreacă oaspeții s-a oprit un automobil al poliției și din automobil au coborît patru colaboratori de poliție. Printre colaboratorii de poliție se afla XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX și XXX XXX. Colaboratorii de poliție s-au salutat cu ei, după care i-au propus să urce în automobilul de poliție. În rezultat a apărut un conflict între el cu XXX XXX și XXX XXX deoarece el a refuzat să urce în acest automobil și ca urmare a fost fracturată mîna. El consideră, că fractura a fost provocată în timpul cînd XXX XXX și XXX XXX i-au răsucit mîna. După fracturarea mîinii colaboratorii de poliție au chemat salvarea și a fost aplicat gipsul.

Din declarațiile martorului XXX XXX se stabilește, că el este coleg cu XXX XXX și în luna mai 2013 el se afla în serviciu și a primit un sunet de la unitatea de gardă a inspectoratului de poliție despre un incident între colaboratorii de poliție și un șofer în stare de ebrietate în s.Racovăț. Deplasîndu-se la fața locului acolo deja se afla ambulanța și unei persoane i se acorda ajutor medical. Din cuvinte el a aflat, că a fost fracturată mîna în urma opunerii de rezistență colaboratorilor de poliție.

Martorul XXX XXX în prima instanță a explicat, că în luna mai 2013 se afla în serviciu pentru menținerea ordinii publice și în s.Racovăț a fost stopat un automobil condus de XXX XXX. La solicitarea de a fi prezentate actele el se comporta agresiv fără a reacționa la cerințele colaboratorilor de poliție. XXX XXXa încercat să-l urce în automobil, însă el refuza categoric și atunci XXX XXX i-a răsucit mîna la spate pentru a urca șoferul forțat în automobil, după care XXX XXX a strigat de durere deoarece a fost fracturată mîna. Ulterior a fost chemată salvarea și acordat ajutor material.

Martorul XXX XXX în fața primei instanțe a declarant, că în luna mai era implicat în serviciu cu șeful de sector XXX XXXși alți colaboratori de poliție. În s.Racovăț a fost staționat un automobil condus de XXX XXX, deoarece sistemul de iluminare era defectat. XXX XXX refuza să prezinte actele și să urce în automobilul de serviciu, șeful de sector XXX XXX a încercat să-l urce forțat, însă în acest moment i-a fost fracturată mîna și a fost chemată salvarea.

Martorul XXX XXX în fața primei instanțe la fel a explicat, că la începutul lunii mai 2013 se afla în serviciu cu XXX XXX, XXX XXX și XXX XXX în s.Racovăț, unde a fost stopat un automobil condus de XXX XXX. La solicitările de a prezenta actele el a refuzat și s-a inițiat un conflict. La fel XXX XXX refuza să urce în automobilul de serviciu trîntind cu picioarele și capul în automobil. În timpul cînd era ținut de mîna de către XXX XXXi-a fost fracturată mîna.

Specialistul XXX XXX în fața instanței de fond a explicat, că el susține concluzia primită în cadrul cauzei și a explicat, că mîna lui XXX XXX a fost fracturată în urma răsucirii cu depășirea limitei de rezistență a osului. Fractura data poate fi formată doar în urma depășirii limitei de rezistență și cu aplicarea unei forțe majore.

Martorul XXX XXX fiind audiat în prima instanță a declarant, că în luna mai 2013 se afla în serviciu cu XXX XXX și a primit informația despre un incident în s.Racovăț. Deplasîndu-se la fața locului, acolo deja se afla ambulanța și unei persoane i se acorda ajutor medical. Din cuvinte el a aflat, că a fost fracturată mîna în urma opunerii de rezistență colaboratorilor de poliție. XXX XXX a fost stopat de colaboratorii de poliție și în urma rezistenței i-a fost fracturată mîna.

Pe lîngă declarațiile sus menționate, vinovăția lui XXX XXX se mai dovedește prin probele scrise care la fel au fost analizate în instanța de fond și cea de apel, cum ar fi:

-plîngerea lui XXX XXX /f.d.17, vol.1/, prin care se confirmă aplicarea violenței la data de 11.05.2013;

-raportul de examinare medico-legală nr.240 /f.d.6, vol.1/ și raportul de constatare medico-legală nr.233 /f.d.27, vol.1/ prin care se confirmă la XXX XXX prezența fracturii spiralată a metadiafizului distal a osului humeral pe stînga cu deplasare care se califică drept vătămare corporală medie;

-procesul-verbal de ridicare a actelor medicale din 08.06.2013 /f.d.29, vol.1/;

-raportul de expertiză medio-legală nr.116 "A" /f.d.35,36/ și raportul de expertiză medico-legală nr.475 /f.d.52-57, vol.1/, prin care se confirmă caracterul leziunilor provocate la 11.05.2013 și imposibilitatea creării lor prin cădere și nu sînt caracteristice autoproducerii,

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.06.2013 cu fototabel /f.d.101-106/ prin care se confirmă incidentul nemijlocit lîngă gospodăria lui XXX XXX;

-proces-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii /f.d.109-116/ prin care la fel se confirmă acțiunile comise direct în fața gospodăriei lui XXX XXX.

Probele apărării prezentate în susținerea unei poziții de achitare cum este ordonanța de începere a urmăririi penale /f.d.95 vol.1/ și ordonanța de punere sub învinuire /f.d.117 vol.1/, instanța de apel urmează a le respinge ca neîntemeiate, deoarece pornirea urmăririi penale pentru o infracțiune ușoară nu justifică aplicarea violenței față de XXX XXX, cu atît mai mult, cauza pornită în privința lui XXX XXX este pentru refuzul de la testarea alcoolică, care putea fi constatată în general fără reținerea acestei persoane.

La fel urmează a fi respinsă în acest sens și proba cu decizia CA Bălți /f.d.98 vol.2/, deoarece această decizie nu justifică violența aplicată față de XXX XXX, chiar și în situația de ultragiure a colaboratorilor de poliție, cu atît mai mult, din decizia dată nu este clar dacă aceste acte de ultragiure au fost comise pînă la fracturarea mîinii sau după aceste acțiuni.

În rezultatul cercetării probelor verbale și celor material-scrite, Colegiul concluzionează ca fiind dovedită vinovăția inculpatului XXX XXX, care deținînd, în baza ordinului MAI nr.23EF din 06.03.2013, funcția de Șef de sector al sectorului de poliție nr.4 (Răcovăț) al secției securitate publică a IP Soroca al IGP MAI, avînd gradul special de locotenent major de poliție, fiind în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) din Codul penal, persoană publică, deoarece i s-au atribuit anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, contrar art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04.11.1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997, alin.(2) art.24 din Constituția Republicii Moldova, art.18-26 din Legea Republicii Moldova nr.320 din 27.12.2012 „cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului”, art.4 din Legea nr.218 din 19.10.2012 „privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc”, pct. 16 din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.481 din 10.05.2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu aplice forța fizică, decît pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrîngerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, a comis acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege în următoarele circumstanțe:

Astfel XXX XXX, fiind persoană publică, acționînd cu titlu oficial, reprezentînd Ministerul Afacerilor Interne, la 11.05.2013, aproximativ la orele 22:00, aflîndu-se, conform planului-grafic al șefului IP Soroca din 08.05.2013, împreună cu colaboratorii de poliție ai IP Soroca XXX XXX, XXX , XX XXX, la desfășurarea măsurilor preventiv-profilactice în s.Racovăț r-1 Soroca, după ce a fost stopat automobilul de model „Niva”, condus de către cet.XXX XXX, locuitor al s.Racovăț r-nul Soroca, suspectîndu-l pe acesta de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, procedînd în vederea asigurării examinării narcologice întru stabilirea stării de ebrietate și a naturii acesteia, în rezultatul refuzului expus de către XXX XXX de a fi condus cu automobilul de serviciu la Spitalul raional Soroca, contrar obligațiilor de serviciu, XXX XXX în loc de a purcede la documentarea refuzului conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, în scopul de a înfrînge rezistența opusă de către XXX XXX, nu a aplicat corect abilitățile sale profesionale și personale de acțiune în timpul recurgerii la forța fizică, dar apreciînd incorect intensitatea forței fizice aplicate, fără a ține cont de circumstanțele situației concrete, depășind principiul proporționalității utilizării forței fizice, pentru a-l constrînge pe XXX XXX să urce în automobilul de serviciu, l-a apucat forțat de brațe și, răsucindu-i-le excesiv la spate, i-a cauzat vătămări corporale medii, ceea ce a provocat acestuia daune considerabile a drepturilor și intereselor ocrotite de lege.

Tot el, în același timp și în aceleași circumstanțe, în timp ce comitea acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în cadrul aplicării excesive a forței fizice la imobilizarea cet. XXX XXX, i-a răsucit acestuia excesiv mîna stîngă la spate, astfel încît, din neglijență, i-a cauzat vătămare corporală medie, descrisă în raportul de expertiză medico-legală nr.116 "A" din 20.06.2013, exprimată prin fractura spiralată a metadiazifului distal a osului humeral pe stînga cu deplasare.

Constatînd ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în faptele prejudiciabile expuse mai sus, Colegiul concluzionează, că pretensele afirmații ale inculpatului și afirmațiile avocatului referitor la faptul, că acțiunile lui XXX XXX au fost comise în limitele "Legii privind modul de aplicare a forței fizice, mijloacelor speciale și a armelor de foc" și a "Instrucțiunii privind tactica specială a măsurilor de intervenție a subdiviziunilor organelor afacerilor interne, aprobate prin ordinul MAI nr.40 din 10.02.2006", nu pot fi admise, deoarece aceste acte reglementează acțiunile colaboratorilor de poliție în situația în care ei sunt impuși de a curma acțiunile ilegale ale infractorului și a stopa comiterea infracțiunilor.

Acțiunile lui XXX XXX nu sunt justificate prin aceste acte invocate, deoarece în situația dată nu exista nici o necesitate de a reține cet. XXX XXX, cu atît mai mult de a aplica forța fizică și procedul special de luptă.

Conform art.4 Legea privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc:

(1) Subiecții legii au dreptul să aplice forța fizică, mijloacele speciale și armele de foc în caz de legitimă apărare, în stare de extremă necesitate sau de reținere a persoanelor în condițiile și în situațiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Aplicarea forței fizice, a mijloacelor speciale ori a armelor de foc, precum și intensitatea aplicării se determină de către subiectul legii în dependență de circumstanțele situației concrete, de tipul și gradul de pericol, precum și de caracteristicile individuale și identitatea persoanei împotriva căreia urmează a fi aplicate, cu respectarea principiului proporționalității.

Dacă să analizăm norma penală a art.328 CP și anume obiectul juridic special a acestei infracțiuni constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul public, care presupune îndeplinirea obligațiilor de serviciu în mod corect, fără excese, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, iar latura obiectivă a acestei infracțiuni este fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiune de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor

acordate prin lege.

Analizând cele menționate mai sus în raport cu circumstanțele cauzei, instanța nu poate susține argumentele apărării privind încadrarea acțiunilor comise de XXX XXX în limitele legii, deoarece aceste acțiuni au depășit considerabil limitele legale chiar și a "Legii privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc".

Nu pot fi justificate acțiunile lui XXX XXX privind aplicarea forței fizice față de XXX XXX în raport cu situația în care automobilul a fost stopat nemijlocit în apropierea gospodăriei ce aparține lui XXX XXX, în prezența membrilor de familie și a altor persoane terțe. Cu atât mai mult, nu pot fi justificate acțiunile întreprinse de inculpat referitor la inițierea reținerii acestei persoane, dacă acțiunile infracționale au fost curmate încă la momentul staționării acestui automobil.

În această ordine de idei, Colegiul consideră, că instanța de fond corect a dat apreciere acestor circumstanțe și corect a menționat despre depășirea atribuțiilor de către XXX XXX, care în exercitarea atribuțiilor de serviciu urma să documenteze acțiunile lui XXX XXX, însă depășind aceste atribuții el a trecut la aplicarea forței fizice, care în final s-au soldat cu provocarea leziunilor corporale. Instanța de apel ține cont de faptul, că leziunile corporale lui XXX XXX au fost provocate din imprudență și fără a avea în acest sens o intenție din partea lui XXX XXX, însă necățind la faptul dat, acțiunile lui corect au fost încadrate de prima instanță în baza art.328 al.(1) CP, deoarece anume depășirea neîntemeiată a acțiunilor de către XXX XXX au și dus la urmările prejudiciabile.

La fel urmează a fi respinse și argumentele apărării privind necesitatea achitării pe motiv, că alte trei persoane implicate în incident au fost scoase de sub urmărirea penală, deoarece faptul scoaterii de sub urmărire penală a unor persoane, nu se răsfrânge asupra tuturor persoanelor învinuite, cum este în cazul dat XXX XXX.

Instanța de apel, după cum a menționat mai sus, susține soluția primei instanțe privind condamnarea lui XXX XXX pe ambele capetele de învinuire, însă necățind la faptul dat, consideră necesar de a casa parțial sentința în cauză din alte motive decât cele invocate în apel

La acest capitol instanța de apel remarcă despre categoria infracțiunilor comise de XXX XXX, dintre care, una face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, cum este infracțiunea prevăzută de art.328 al.(1) CP, iar cealaltă infracțiune face parte din categoria celor ușoare, cum este infracțiunea prevăzută de art.157 CP RM.

Conform art.60 al.(1) lit.a) CP RM Persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

(2) Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și pînă la data rămîinerii definitive a hotărîrii instanței de judecată.

În urma examinării cauzei penale, s-a stabilit, că acțiunile infracționale ale lui XXX XXX au fost comise la data de 11.05.2013. Conform sentinței instanței de fond și a soluției instanței de apel, acțiunile comise de inculpat au fost calificate de prima instanță în baza art.328 al.(1) CP și 157 CP. După cum a fost menționat mai sus, una din infracțiunile în cauză face parte din categoria celor ușoare și respectiv răspunderea penală pentru această categorie de infracțiuni urma să fie stabilită lui XXX XXX pînă la data de 11.05.2015, pe cînd contrar acestor circumstanțe prima instanță nu a eliberat inculpatul de răspunderea penală pentru această infracțiune.

Reieșind din cele menționate mai sus instanța de apel consideră necesar de a casa sentința primei instanțe în latura condamnării lui XXX XXX XXX în baza art.157 CP cu emiterea unei hotărîri noi privind încetarea procesului în această latură după cum se menționează în art.332 al.(1) CPP RM.

Referitor la pedeapsa aplicată lui XXX XXX pentru infracțiunea prevăzută la art.328 al.(1) CP, instanța de apel consideră necesar de a o susține, deoarece instanța de fond corect a ales categoria de pedeapsă și la fel corect a aplicat și pedeapsa complementară prevăzută pentru această categorie de pedeapsă.

Din conținutul articolului, se stabilesc două categorii de pedepse din care una este non privativă de libertate sub formă de amendă și una este privativă de libertate sub formă de închisoare.

Conform art.75 al.(2) CP RM, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Conform caracteristicilor lui XXX XXX, el este caracterizat pozitiv, se bucură de stimă și autoritate, e respectuos cu colegii, are la întreținere un copil minor.

Reieșind din aceste circumstanțe și din alte circumstanțe ale cauzei, instanța de apel menționează poziția corectă a primei instanțe privitor la individualizarea pedepsei, care a ales cea mai blîndă pedeapsă cum este amenda, deoarece inculpatul poate fi corectat fără a executa o pedeapsă legată de închisoare, la fel corect a aplicat și termenul de pedeapsă în lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, fără a coborî pedeapsa la limita minimă și fără a o ridica această pedeapsă la limita maximă.

În baza celor sus expuse și în conformitate cu prevederile art. 332 al.(1) CPP RM, art.art.415 alin.(2), 416-418 CPP al RM, Colegiul penal,

D E C I D E:

Apelul **apelul avocatului Olșanski Alexandr** în interesele **inculpatului XXX XXX** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 20 noiembrie 2015, prin care **XXX XXX** a fost recunoscut vinovat în savârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 328 al.1; 157 al.1 Cod Penal, se admite din alte motive decât cele invocate.

Casează parțial sentința în cauză, cu emiterea unei noi hotărâri în latura pedepsei, potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Procesul penal intentat în privința lui **XXX XXX** în baza art. 157 Cod penal se încetează în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

Sentința Judecătoriei Soroca din 20 noiembrie 2015 în latura condamnării lui **XXX XXX** în baza art. 328 al.(1) Cod penal și corpurilor delictive se menține fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la adoptare.

Dispozitivul pronunțat în ședință publică la data de 04.05.2016.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de 25.05.2016.

Președintele ședinței

Gheorghe Scutelnic

Judecători

Ion Talpa

Oleg Moraru